

РЕШЕНИЕ

№ 1933

гр. София, 23.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12869** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 29.10.2021 г. по НАХД № 8588/2020 г. на СРС, НО, 21 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 42-0000418/25.04.2019 г., издадено от началник на ООАА-С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от ЗАВП, на основание чл. 96г, ал. 1, пр. 2 от ЗАВП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – областен отдел „Автомобилна администрация“ – С. – не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за основателна и моли тя да бъде уважена.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за

установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 31.01.2019 година в сградата на ООАА била извършена служебна проверка на [фирма], притежаваща лиценз за международен превоз на товари № 10312 със срок на валидност до 07.04.2028 година. В хода на проверката се установило, че на 18.10.2018 година на територията на Федерална Република Германия водачът Й. Д. е извършил международен превоз с товарен автомобил „М. ТГХ“, рег. [рег.номер на МПС] , от категория, N3, собственост на дружеството, без водачът да притежава удостоверение за психологическа годност. Наличието на правоотношение на водача с дружеството е установено от справка от системата за международен обмен Regix. За извършената проверка бил съставен констативен протокол от 31.01.2019 година.

Бил съставен АУАН № 260547 от 31.01.2019 година.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 42-0000418/25.04.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 7а, ал. 2 от ЗАВП, лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по чл. 7, ал. 3 и чл. 12б, ал. 1 от този закон и чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата.

Цитираната разпоредба установява задължение за лицензирания превозвач, както и санкционираното дружество, да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията на психологическа годност. От събраните в административнонаказателното производство доказателства е видно, че Й. Д., водач на товарен автомобил, собственост на дружеството, е осъществил превоз, без да притежава удостоверение за психологическа годност. Като е допуснало превоз на товар от водач, който няма това удостоверение, дружеството е извършило посоченото в НП нарушение.

Следва да бъде съобразено, че нормата на чл. 7а, ал. 2 от ЗАВП, въвежда императивно изискване за осъществяване на превози само от водачи, притежаващи психологическа годност. Обстоятелството, че в НП не е направена препратка към съответните наредби, регламентиращи изискванията за психологическа годност, както и условията и реда за провеждане на психологически изследвания, не е от значение за правната квалификация на установеното нарушение, тъй като в чл. 7а, ал. 2 е посочено ясно изискването за психологическа годност на водачите.

Съгласно чл. 96г, ал. 1 от ЗАВП, който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лв. Определената санкция е в посочения в

нормата на чл. 96г, ал. 1 размер, поради което е законосъобразна.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че от съдържанието на НП не се установява дали от АНО е прието, че дружеството е назначило на работа водач, който на отговаря изискванията на ЗАВП, или е допуснало такъв водач да управлява превозно средство. От описаната в НП фактическа обстановка недвусмислено се разбира, че е осъществен превоз на товар от водач, който не отговаря на императивните изисквания на ЗАВП.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.10.2021 г. по НАХД № 8588/2020 г. на СРС, НО, 21 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.